

ninger har fundet mest ubsaatte for Forfalskning, som man har fundet staaende i Epibsen i saa Henseende, nemlig Kryderier. Jeg veed ikke, om Noget vil paaftaa, at Kryderier ere en Luxus-artikkel og altsaa en Artikel, som ikke videre behøver at komme i Betragtning; men dersom en saadan Paaftand skulde fremkomme, saa tror jeg i alt Fald ikke, at den er rigtig. Der findes vistnok ikke saa fattig en Husboldning, at der ikke staaer f. Ex. Peber paa dens Bord, og netop med Hensyn til Peber skal jeg oplyse — disse Oplysninger har jeg faaet ad privat Veie —, at i den senere Tid har man fundet, at Peber i stødt Tilstand er i en ikke ringe Grad forfalsket, nemlig med 20 pCt., og Forfalskningen bestod dels af Sago og dels af Svødestivelse. Hvad angaar Soda- og Seltersvand, da har man heller ikke ramt dem i Rækken, uagtet disse Artikler efter de Oplysninger, som jeg har tilladt mig at fremspøire, staa som de næste i Rækken med Hensyn til Farlighed. Det er vistnok ikke meget hyppigt, ja endog maatte meget sjældent, at Soda- og Seltersvand forfalskes forfælselig, men det sker let usforsætlig og paa en meget betænkelig Maade. Sagen er nemlig den, som jo Enhver veed, at Soda- og Seltersvand bestaar af desfilleret Vand eller almindeligt Drifkevand med en Tilfætning af Soda eller Salt, hvilket Vand er imprægneret med Kulshyre under et meget stærkt Tryk. Denne Kulshyre udvikles derved, at man behandler findelt Marmor med Svovlsyre eller Saltsyre, men den almindelige Svovlsyre og Saltsyre, som gaar i Handelen, har den Feil, at den ikke saa sjældent er forurennet med Arsenik, og paa denne Maade kommer der altsaa Arsenik i Sodavand. Ligeledes kunne de Kobberkar — som maa være stærke —, hvori Imprægneringen med Kulshyren finder Sted, være saaledes, at deres Fortimning ikke er sket med rent Tin men med blyholdigt Tin. Dette er Noget, som ikke saa sjældent forekommer, og saa gaar der Bly over i Vandet. Fremdeles kan Fortimningen være afflidt paa sine Steder, saa at Vandet kommer i direkte Berøring med Kobberet, hvorved der som bekendt ogsaa udvikles en farlig Gift, som da gaar over i Vandet. Kakao og Chokolade staa dernæst høit i Rækken, og om end disse Artikler ikke hos os spille en saadan Rolle som Næringsmidler, som de gjøre andre Steder, tror jeg dog, at Chokolade i ren Tilstand uden Tilfætning af Kryderi og Sukker ikke saa sjældent forordnes til Syge som et meget styrkende Næringsmiddel. Jeg nævnte allerede tidligere, at man andetsteds har taget visse andre Artikler med. Det er de samme Artikler, som et Mindretal i Vædringsforslaget under Nr. 1, — og som jeg tror med fuld Føie — har foreslaaet medtagne. Jeg skal sige et Par Ord herom. Hvad f. Ex. Epise-, Driske- og Kogekar angaar, da ligger det Farlige ved dem deri, at de i Reglen ere overtrukne enten med Glasur eller med Emaille, hvilken

Glasur eller Emaille enten kan være blyholdig eller indeholde andre skadelige Stoffer, som, naar de komme i Berøring med Syre eller andre Ting, som jo let findes i den Mad, som tilberedes i Karrene, gaar over i Mæden og derved altsaa komme ind i den menneskelige Organisme. Man ser saaledes, at der i Virkeligheden er god Grund til at stille Lilsynet med disse Artikler paa lige Fod med Lilsynet med Fødevarer. Det Samme gjælder ogsaa om Vegetøi og Farver. Det er jo bekendt, at Børn have den Bane at stikke paa deres Vegetøi og ligeledes at bløde de Farver, som findes i Farveladerne, i Munden, saa at de ogsaa paa denne Maade kunne komme tilskade. Jeg nævnte før, at giftige Farver paa Vegetøi har man fundet i særdeles stort Omfang. Undersøgelsen har givet 40,92 Procent, og jeg kan tilføie, at her hjemme er det bekendt, at saadanne Farver, der sælges som giftfri, og som findes i Farvelader, mange Gange paa ingen Maade ere dette. Der er fra flere ærede Medlemmers Side, navnlig fra de ærede Medlemmer, som i Betænkningen betegnes som Mindretallet under Nr. 3, fremsat den Indvending mod at tage flere Stoffer med, saaledes som vi, jeg mener det første Mindretal, har foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 1, at det formentlig vil komme i Kollision med den paatænkte Giftlov. Det har jeg dog ikke kunnet se. Jeg holder i min Haand den vedkommende Kommissions Udkast til denne Giftlov, som er bleven tilfattet Udvalget af den meget ærede Justitsminister, og man finder deri saadanne Forskrifter, som dem, at „Blytte ikke maa tilfættes ved Emailtering af Kogekar, at til Farvning og Maling af Vegetøi ikke maa anvendes Præparater af Arsenik, Antimon, Chrom, Bly, Cadmium, Kobber, Kobolt, Nikkel, Kviksølv, Zink eller Gummigt. Farvelader, som indeholde Præparater af Arsenik, Bly eller Kobber, skulle være tydelig mærkede med Paaakriften „giftige Farver“. Til Farvning af Konditorifager, Føde- og Driskevarer maa kun anvendes nærmere betegnede, uskadelige Farver. Der er fremdeles foreslaaet visse Regler for, hvorledes Gifter skulle opbevares. Vedkommende, der handle med dem, skulle have dem affondrede, have visse Gifetter paa dem o. s. v. Der bliver altsaa mange Ting at paafe her, Ting med Hensyn til hvilke den kemiske Undersøgelse maa høre under det kemiske Laboratorium, som i Lovforslagets § 4 foreslaas oprettet; thi det kan dog ikke være Meningen at etablere et nyt og kostbart Lilsyns- og Undersøgelsesapparat af Hensyn til Indholdet af en saadan Giftlov ved Siden af det Lilsynsapparat, som her i det foreliggende Lovforslag kan være Tale om. Det forekommer os, der have stillet Vædringsforslaget under Nr. 1, at det maa være Noget, der ligger for de samme Personer, som have Lilsyn med Levnetsmidler, hvilke disse Personer end maatte blive, ogsaa at føie det Lilsyn, som den eventuelle